

Kitab Yoél jeung Garéja Masehi Advent Poé Katujuh Laodikia — Nomer Tilu Puluh Hiji

Jeff Pippenger

2026-01-18

Nomer Tilu Puluh Hiji

Tilu panungtungan panggenapan Mésianik anu aya dina Kitab Mateus ngaidéntifikasi tilu unsur waymark hukum Minggu; paburencayna umat Allah dina hukum Minggu, sakumaha dilambangkeun ku paburencayna kawanan leutik dina 22 Oktober 1844 jeung paburencayna para murid dina waktu salib. Duanana paburencay éta saajar jeung hukum Minggu. Patalina jeung Galiléa, anu mangrupa lambang hiji titik balik nubuat, jalma-jalma anu geus aya dina poék nepi ka hukum Minggu baris disaur kaluar tina poék. Jalma-jalma éta nyaéta domba Allah nu séjén, para pagawé jam kasabelas anu dihudangkeun kana perkara pasaliaan Sabat nalika maranéhna disaur kaluar ti Babul. Sauran maranéhna kaluar ti Babul téh mangrupa fase kadua pangadilan, anu dimimitian di imah Allah, tuluy dina hukum Minggu nyanghareupan jalma-jalma anu aya di luar Yérusalém.

Panandaan Mesianik nu Kasapuluh nyaéta Panyebaran Hukum Minggu

Tapi sakabéh ieu kajadian supaya kitab-kitab para nabi tergenapan. Tuluy sakabéh murid ninggalkeun Anjeunna, tuluy maruragan. Mateus 26:56.

Ramalan

Hudang, eh pedang, ngalawan ka pangangon Kami, jeung ngalawan ka éta lalaki anu jadi sasama Kami, saur PANGERAN semesta alam: teunggeul pangangonna, sarta domba-dombana bakal paburencay; jeung Kami bakal ngabalikkeun panangan Kami ka nu leutik-leutik. Zakaria 13:7.

“Urang bakal pas pisan paburencay dina mangsa anu teu lila deui, jeung naon anu kudu urang lakukeun, kudu dipigawé gancang.” Fundamentals of Christian Education, 535.

“Wayahna bakal datang nalika urang bakal dipisahkeun sarta sumebar, sarta masing-masing urang kudu nangtung tanpa kaistiméwaan pikeun ngahiji dina pasamoan jeung jalma-jalma anu saiman anu sarua berhargana; jeung kumaha aranjeun bisa nangtung iwal lamun Allah aya di sisi aranjeun, sarta aranjeun nyaho yén Anjeunna nuju mingpin jeung nungtun aranjeun?” Review and Herald, 25 Maret 1890.

Titimangsa Mésiás ka-Sawelas nyaéta Panggero ka Bangsa-Bangsa Lian

Sangkan tergenapan naon anu parantos diucapkeun ku Nabi Yesaya, kieu pokna, “Tanah Sebulon jeung tanah Naftali, di sisi jalan laut, peuntas Yordan, Galilea wewengkon bangsa-bangsa séjén; umat anu calik dina poék geus ningali cahaya anu agung; jeung pikeun maranéhna anu calik di daérah jeung kalangkang pati, cahaya geus mancorong.” Mateus

4:14–16.

Ramalan

Sanajan kitu, moal aya deui poék kandel saperti dina mangsa kasangsaraan dirina, nalika baheula Anjeunna ngan saukur ngahina tanah Sebulon jeung tanah Naftali; tapi saterusna Anjeunna ngahukum dirina leuwih beurat di sisi jalan laut, peuntaseun Yordan, di Galilea bangsa-bangsa. Jalma-jalma anu leumpang dina poék geus nenjo hiji caang anu agung; anu cicing di tanah kalangkang pati, ka maranéhna cahaya geus mancarkeun. Yesaya 9:1, 2.

Nalika hukum Minggu ditetepkeun, hujan ahir bakal dicurahkeun tanpa ukuran, sarta bangsa-bangsa kaping bakal ningali cahaya anu agung. Panganiayaan bakal nyebarkeun jalma-jalma satia sarta nyebarkeun ieu amanat.

“Aranjeunna bakal nyerenkeun maraneh ka majelis-majelis, ... enya, sarta maraneh bakal dibawa ka hareupeun para gubernur jeung raja-raja ku sabab Kami, pikeun jadi kasaksian ka maranéhna jeung ka bangsa-bangsa sanés.’ Mateus 10:17, 18, R. V. Panganiayaan bakal nyebarkeun caang. Para palayan Kristus bakal dibawa ka hareupeun jalma-jalma agung dunya, anu, upama henteu ku jalan kieu, meureun moal kungsi ngadéngé Injil. Kaleresan geus disalahgambareun ka jalma-jalma ieu. Maranéhna geus ngadéngé tuduhan-tuduhan palsu ngeunaan iman para murid Kristus. Mindeng hiji-hijina jalan pikeun maranéhna nyaho tabiat sajatina nyaéta ku kasaksian jalma-jalma anu dibawa ka pangadilan ku sabab imanna. Dina pamariksaan, maranéhna dipiharep pikeun ngajawab, sarta para hakimna pikeun ngaregepkeun kasaksian anu ditepikeun. Kurnia Allah bakal dipaparin ka para palayan-Na pikeun nyanghareupan kaayaan darurat éta. ‘Bakal dipaparin ka maraneh,’ saur Yesus, ‘dina jam anu sarua naon anu kudu ku maraneh diucapkeun. Sabab lain maraneh anu nyarita, tapi Roh Rama maraneh anu nyarita di jero maraneh.’ Sakumaha Roh Allah nyaangan pikiran para palayan-Na, kaleresan bakal ditepikeun dina kakawasaan jeung kahadéan ilahina. Jalma-jalma anu nampik kaleresan bakal nangtung pikeun nuduh jeung nindes para murid. Tapi dina kaayaan rugi jeung sangsara, malah nepi ka maot, anak-anak Gusti kudu nembongkeun kalemahan hate tina Tuladan ilahi maranéhna. Ku kituna bakal katempo bédana antara alat-alat Sétan jeung para wakil Kristus. Jurusalamet bakal diangkat luhur di hareupeun para pamingpin jeung rahayat.”

Para murid can dipaparin ku kawani jeung katabahan para syahid nepi ka waktu rahmat kitu diperlukeun. Dina mangsa harita jangji Juru Salamet téh kacumponan. Nalika Petrus jeung Yohanes mere kasaksian di hareupeun majelis Sanhedrin, jalma-jalma “heran; sarta maranehna nyaho yen maranehna geus kungsi jeung Yesus.” Rasul 4:13. Ngeunaan Stefanus ditulis yen “sakur anu linggih di majelis, bari neutep pageuh ka anjeunna, ningali beungeutna siga beungeut malaikat.” Jalma-jalma “teu sanggup ngalawan hikmah jeung Roh anu ku Anjeunna anjeunna nyarita.” Rasul 6:15, 10. Jeung Paulus, nalika nulis ngeunaan pangadilanna sorangan di pangadilan para Kaisar, nyebutkeun, “Dina waktu pembelaan kahiji kuring teu aya saurang ogé anu nangtung ngabéla kuring, tapi sakabéh maranehna ninggalkeun kuring.... Tapi Gusti nangtung di gigir kuring, sarta nguatkeun kuring; supaya ku jalan kuring ieu amanat téh bisa diproklamasikeun sapinuhna, sarta supaya sakumna bangsa-bangsa lain bisa ngadéngé: jeung kuring dileupaskeun tina sungut singa.” 2 Timoteus 4:16, 17, R. V.

“Abdi-abdi Kristus henteu meunang nyiapkeun ucapan nu geus ditangtukeun pikeun ditepikeun nalika maranéhna dibawa ka pangadilan. Persiapan maranéhna kudu dilaksanakeun unggal poé ku cara ngumpulkeun jeung ngajénan bebeneran-bebeneran mulya tina firman Allah, sarta ku jalan doa nguatkeun iman maranéhna. Nalika maranéhna dibawa kana pangadilan, Roh Suci bakal ngingetkeun ka maranéhna kana bebeneran-bebeneran anu saéstuna diperlukeun.” The Desire of Ages, 354, 355.

Pangadilan dimimitian ku kulawarga Allah dina 9/11 sarta réngsé dina hukum poé Minggu, nalika éta pangadilan tuluy pindah ka domba-domba Allah nu séjén di luar kulawarga Allah.

Tanda Jalan Mesianik anu ka-dua welas nyaéta Pangadilan ka Bangsa-bangsa Kafir

Supaya kajadian naon anu geus diucapkeun ku Nabi Yesaya, saurna, “Tingal abdi Kami, anu geus Kami pilih; anu dipikanyaah ku Kami, anu dipikaresep pisan ku jiwa Kami. Roh Kami bakal Kami pasangkeun ka Anjeunna, sarta Anjeunna bakal ngawartakeun pangadilan ka bangsa-bangsa sanés. Anjeunna moal pasea, moal ngagorowok; jeung moal aya jelema anu ngadéngé sora-Na di jalan-jalan. Rebung anu remuk moal dipatahkeun ku Anjeunna, jeung sumbu anu keur nyilebung moal dipareuman ku Anjeunna, nepi ka Anjeunna ngaluarkeun pangadilan nepi ka meunangna. Jeung dina jenengan-Na bangsa-bangsa sanés bakal ngandel.” Mateus 12:17–21.

Ramalan

Tingal abdi, hamba Kami anu ku Kami tancebkeun; nu pinilih Kami, anu dipikaridho ku jiwa Kami; Kami geus nempatkeun Roh Kami ka anjeunna; anjeunna baris ngaluarkeun pangadilan ka bangsa-bangsa kapir. Anjeunna moal ngagorowok, moal ngangkat sora, atawa ngajadikeun sorana kadéngé di jalan. Tangkal hinis anu remuk moal dipatahna ku anjeunna, jeung sumbu anu keur ngaluarkeun haseup moal dipareumna ku anjeunna; anjeunna baris ngaluarkeun pangadilan kana bebeneran. Anjeunna moal lemah atawa putus asa, nepi ka anjeunna netepkeun pangadilan di bumi; jeung pulo-pulo bakal ngadagoan kana hukumna. Yesaya 42:1–4.

Panutupan pangadilan pikeun kulawarga Allah dimimitian dina bulan Juli 2023, waktu hiji sora kadéngé di jalan-jalan tempat Musa jeung Elia ngagolér paéh dina hiji lebak pinuh ku tulang-tulang garing nu paéh. Nalika sora éta kadéngé, pangadilan mimiti nutup pikeun kulawarga Allah, tuluy maju ka arah pangadilan pikeun bangsa-bangsa kapir. Aya dua welas panggenapan Mésianis dina kitab Mateus anu nandaan patokan-patokan utama dina gerakan réformasi saratus opat puluh opat rébu. Dua welas patokan éta dilambangkeun ku Al-Masih. 1989; 1996; 9/11, 2001; 18 Juli 2020; Juli 2023; 2024; Seruan Tengah Peuting, pamisahan imam-imam jeung hukum Minggu, kabéh téh diidentifikasi, kalawan 9/11 miboga hiji saksi internal jeung eksternal sarta hukum Minggu miboga hiji saksi internal ngeunaan paburencayna, tuluy dua saksi ngeunaan mangsa pangadilan para pagawé jam kasabelas. Salapan patokan tina gerakan réformasi saratus opat puluh opat rébu anu sacara langsung diidentifikasi dina kitab Mateus.

Mateus téh alfa tina Perjangjian Anyar, jeung Wahyu téh omega-na. Mateus mangrupa hiji karya agung nubuat anu hartina geus disegel nepi ka poé-poé panungtungan. Ieu ngandung dua welas pasal omega, anu saluyu jeung alfa tina Kajadian pasal sabelas nepi ka dua puluh dua. Salaku alfa pikeun Wahyu, ieu sajarah jeung hubungan anu diilhamkeun antara Daniel jeung Wahyu. Naon anu geus diungkabkeun tina kitab Daniel jeung Wahyu ngeunaan hubungan kenabian maranéhna, bakal luyu ogé jeung hubungan Mateus jeung Wahyu. Naon anu geus dipaparin ka urang dina éta perkara bakal sarua jeung kieu:

Dina kitab Mateus, garis nubuat anu sarua diteruskeun saperti dina kitab Wahyu.

“Wahyu téh hiji kitab anu diségél, tapi sakaligus ogé hiji kitab anu geus dibuka. Eta nyatet kajadian-kajadian anu ajaib anu bakal lumangsung dina poé-poé panungtungan tina sajarah ieu bumi. Pangajaran-pangajaran dina ieu kitab téh tangtu, lain mistis jeung teu kahartikeun. Dina eta, jalur nubuat anu sarua diteruskeun saperti dina kitab Daniel. Sababaraha nubuat geus diulang ku Allah, ku kituna némbongkeun yén éta kudu dipasih an pentingna. Gusti henteu ngulang perkara-perkara anu teu pati gedé akibatna.” Manuscript Releases, jilid 9, 8.

Kitab Mateus ngangkat “jalur nubuatan anu sarua” jeung Wahyu sarta Daniel, sarta éta dihontal kana kasampurnaan dina kitab Wahyu, sabab kecap “pelengkap” hartina kasampurnaan.

“Dina Wahyu sakabéh kitab dina Alkitab patepung jeung ditungtungan. Ieu teh panutup tina kitab Daniel. Nu hiji nyaéta nubuatan; nu hiji deui nyaéta wahyu. Kitab anu diségél téh lain Wahyu, tapi éta bagian tina nubuatan Daniel anu patalina jeung poé-poé panungtungan. Malaikat maréntahkeun, ‘Tapi maneh, eh Daniel, tutup kecap-kecap éta, sarta segel éta kitab, nepi ka mangsa ahir.’ Daniel 12:4.” The Acts of the Apostles, 585.

Mateus, Daniel, jeung Wahyu téh hiji kitab anu sarua.

“Kitab Daniel jeung Wahyu téh hiji. Nu hiji mangrupa nubuat, nu hiji deui mangrupa wahyu; nu hiji kitab anu disegel, nu hiji deui kitab anu dibuka. Yohanes ngadangu rahasia-rahasia anu diucapkeun ku guludug-guludug éta, tapi anjeunna diparéntahkeun ulah nulis éta.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Katingalina penting nyéépkeun waktu pikeun nempatkeun kitab Mateus dina kontéksna, anu tiasa nekenkeun harti profétis ngeunaan Petrus keur aya di Kaisarea Filipi saméméh kuring ngabalikeun deui panalungtikan ieu ka kitab Yoél. Kuring baris nyobian nyarikeun pangamatan kuring ngeunaan kitab Mateus dina usaha ngajentrekeun gedéna harti profétis Petrus di Kaisarea Filipi, nyaéta Panium dina Daniel 11:13–15.

Kitab Mateus disusun dumasar kana tilu garis nubuat anu béda-béda. Garis kahiji nya éta sapuluh pasal kahiji; garis kadua nya éta dua welas pasal salajengna anu dituturkeun ku garis katilu anu diwangun ku genep pasal. Sapuluh pasal kahiji ngagambarkeun malaikat kahiji dina Wahyu opat belas, dua welas pasal salajengna ngagambarkeun malaikat kadua dina Wahyu opat belas, sarta genep pasal panungtungan ngagambarkeun malaikat katilu dina Wahyu opat belas. Kuring can acan ngabuktikeun ieu paniténan kalawan écés, tapi éta bisa kalaksanakeun kalayan gampang. Saméméh urang ngalakukeun éta, kuring hayang neraskeun ngaguratkeun sababaraha gurat anu

leuwih lega dina kanvas, nya éta kitab Mateus.

Garis kadua tina pasal sabelas nepi ka dua puluh dua dilambangkeun ku malaikat kadua, sarta malaikat kadua salawasna nandakeun panggandaan, sabab Babul geus rubuh, geus rubuh. Pasal sabelas nepi ka dua puluh dua dina Kajadian ngécéskeun jangji éta tuluy perjangjian Allah anu tilu léngkah jeung hiji umat pilihan ngalangkungan karuhun Abram. Ayat anu pangtengahna tina dua welas pasal éta nétélakeun “sunat” minangka tanda perjangjian, sarta éta diteguhkeun dina léngkah kadua tina tilu léngkah. Ayat anu pangtengahna tina garis perjangjian sajajar dina Mateus nyaéta waktu ngaran Simon Barjona dirobah jadi Petrus.

Jeung Kami nyarita deui ka maneh: yén maneh téh Petrus, jeung di luhur batu ieu Kami baris ngadegkeun jamaah Kami; jeung panto-panto naraka moal bisa ngelehkeun éta. Mateus 16:18.

Ngaran Pétrus ngawakilan saratus opat puluh opat rébu, sarta anjeunna ngawakilan golongan anu ngadasarkeun iman maranéhna kana ngadéngé pesen Kristus. Henteu saukur pesen ngeunaan Yesus, tapi pesen anu ku Yesus sorangan diidentifikasi minangka anu geus dipasihkeun ka Pétrus ku Gusti sorangan.

Mangka saur-Na ka maranéhna, “Ari ceuk maranéh, Kami téh saha?”

Jeung Simon Petrus ngawaler sarta ngalahir, “Anjeun téh Al-Masih, Putra Allah anu hirup.”
Jeung Isa ngawaler sarta ngadawuh ka anjeunna,

Bagja maneh, Simon Barjona; sabab lain daging jeung getih anu ngungkabkeun éta ka maneh, tapi Rama Kami anu aya di sawarga. Mateus 16:15–17.

Iman Petrus didasarkeun kana kanyataan yén Yesus janten Kristus—Mésias. Ngaran Petrus dirobah, sakumaha Abram ogé dirobah pikeun nandaan hiji hubungan perjangjian, sarta niléy ngaranna sarua jeung 144.000, jeung dina ayat éta pisan, pasualan agung diidentifikasi minangka hiji Batu Karang anu jadi pondasi hiji garéja, anu bakal unggul ngalawan garéja-garéja naraka. Saratus opat puluh opat rébu téh mangrupa manifestasi ahir tina hiji umat perjangjian anu kapilih, sarta Petrus ngawakilan golongan éta.

Petrus ogé dina waktos anu sarua ngawakilan garéja Kristen anu kahiji, garéja para murid, sabab éta téh sajarah tempat Kristus neundeun dasar Garéja-Na. Kristus téh dasar, sarta Anjeunna ogé batu puncak, jeung Petrus téh lambang pangantén Kristen anu kahiji jeung pangantén Kristen anu panungtung. Ku sabab éta, Petrus téh sakaligus lambang alfa jeung omega dina hiji ayat.

Ayat éta mangrupa ayat puseur tina dua belas pasal anu ngalambangkeun amanat malaikat kadua, sarta Petrus “ngagandakeun” dirina minangka pangantén kahiji jeung pangantén panungtung. Pangantén panungtung bakal aya dina peperangan ngalawan sinagoga Iblis, sarta pangantén panungtung bakal diwangun ku dua golongan. Hiji golongan, saratus opat puluh opat rébu, sedengkeun golongan séjén nyaéta jalma réa anu gede. Jalma réa anu gede dilambangkeun ku Smirna, sarta saratus opat puluh opat rébu ku Filadelfia.

Nu sarébu opat puluh opat rébu téh jalma-jalma Filadelfia, sarta robahna ngaran Petrus dina ayat dalapan welas ngagambarkeun pemeteraian nu sarébu opat puluh opat rébu. Anjeunna téh lambang

jalma-jalma anu dipetérai, sarta dina éta ayat, nyaéta ayat puseur pisan tina dua welas pasal perjangjian, anjeunna saajajar jeung ayat puseur pisan dina dua welas pasal Kitab Kajadian, tempat sunat diidentifikasi minangka tanda. Wahyu pasalABEL nepi ka dua puluh dua nyayagikeun garis katilu pikeun dua welas pasal kasaksian perjangjian, sarta ayat puseur tina dua welas pasal éta ngidentifikasi perkawinan palacur dina Wahyu tujuh welas jeung raja-raja bumi.

Jeung éta sato galak anu kungsi aya, tapi ayeuna teu aya, nya éta sorangan anu ka dalapan, jeung asalna ti nu tujuh, sarta maranehna bakal asup kana karuksakan. Wahyu 17:11.

Ayat ieu patali jeung ngidentifikasi ragragna panungtungan Babul anu agung, sarta ragragna Babel anu kahiji aya dina pasal kahiji tina garis perjangjian dua belas pasal dina Kitab Kajadian. Petrus ngawakilan saratus opat puluh opat rébu dina ayat puseur, anu saajajar jeung ayat puseur dina Kitab Kajadian. Dina ayat puseur Wahyu, ragragna Babul anu agung mawa carita Nimrod, nu moro agung ti Babel, ka kacindekan.

Ayat-ayat puseur tina unggal tilu galur nubuat ieu nangtukeun boh meterai Allah boh tanda sato galak. Perjangjian pati Babilonia nu dimimitian dina Kajadian ngahontal tungtungna dina Wahyu. Ku kituna, éta nempatkeun hiji awal jeung hiji tungtung kana sakabéh tilu galur, nalika éta di hijikeun, garis demi garis. Tempat Petrus dipaké minangka lambang tina pasalia agung antara Batu Karang jeung panto-panto Naraka nyaéta amanat malaikat kadua, sabab amanat malaikat kadua nyaéta: Babilon geus rubuh (Nimrod), geus rubuh (palacur Roma). Galur kadua dina tilu galur Mateus nyaéta amanat malaikat kadua, sabab éta nangtukeun dua kali rubuhna Babilon. Éta nampilkeun hiji perkawinan palsu pas dina tempat perkawinan nu sajati disampurnakeun, dina hukum Minggu. Éta ngagambarkeun angka “8” minangka palsuanna umat Allah, anu mangrupa dalapan nu sajati. Kapausan ogé digambarkeun keur ngapalusuan Allah, sabab éta kungsi aya, jeung can aya, sarta bakal naék. Éta naék pas dina tempat panji-panji naék—nyaéta hukum Minggu.

Dina Mateus aya dua belas pangeusiannana Mésianik, sarta dina Perjangjian Heubeul aya antara tilu ratus nepi ka lima ratus nubuat ngeunaan Mésias. Mateus ngandung dua belas pangeusian anu diidentifikasi sacara langsung, jauh ngaleuwihan salah sahiji tina tilu injil séjénna. Dua belas pangeusian éta saluyu jeung salapan tetengger anu béda dina gerakan réformatorisna saratus opat puluh opat rébu. Salapan ngalambangkeun kasampurnaan, sabab teu aya angka saluareun “salapan,” ku sabab unggal bilangan séjén sanggeus “salapan” ngan ngagunakeun salapan angka tina hiji nepi ka salapan, jeung nol. Salapan téh kapinuhan. Tina éta salapan tetengger, aya dua anu miboga leuwih ti hiji pangeusian dina Mateus. 9/11 miboga dua, jeung hukum Minggu miboga tilu.

Wanci ahir dina taun 1989, pamekaran resmi talatah dina taun 1996, tuluy 9/11, tuluy kuciwa tanggal 18 Juli 2020, tuluy sora di padang gurun dina bulan Juli 2023, anu ngarah kana kabangkitan taun 2024, anu ngarah kana Panyaur Tengah Peuting, tuluy pamisahan para imam, anu ngahontal puncakna dina hukum Minggu. Salapan waymarks, hiji anu miboga dua saksi jeung hiji anu miboga tilu saksi; 9/11 miboga dua, sarta hukum Minggu tilu. Ieu hartina yén dina garis reformasi saratus opat puluh opat rébu, dua saksi 9/11 nepi ka tilu saksi hukum Minggu—nandaan mangsa pamegelan saratus opat puluh opat rébu. Dua belas waymarks saluyu jeung unggal gerakan

reformasi, sarta ku kituna maranéhna nekenkeun jeung ngaidéntifikasi mangsa pamegelan saratus opat puluh opat rébu ti 9/11 nepi ka hukum Minggu.

Ku kituna, éta nangtukeun dua saksi dina 9/11, jeung tilu saksi dina hukum Minggu. Dua saksi dina 9/11 téh nyaéta warta malaikat kadua, ari tilu saksi dina hukum Minggu téh nyaéta warta malaikat katilu. Ku sabab éta, garis anu dihasilkeun ku panggenapan-panggenapan Mateus kana nubuat-nubuat Mesianik ngasingkeun jeung ngagedékeun mangsa pamaséan, bari nangtukeun malaikat kadua minangka alfa tina sajarah mangsa pamaséan, jeung malaikat katilu minangka omega. Ieu hartina mangsa pamaséan dibatesan ku angka dua jeung angka tilu, sahingga nempatkeun dua puluh tilu, hiji lambang panebusan—ngalingkupan sakabéh sajarah pamaséan.

Dina kitab Mateus aya tilu garis nubuatan, anu ngalambangkeun malaikat kahiji, kadua, jeung katilu masing-masing, sarta yén dua belas pasal dina garis kadua Mateus ngalambangkeun perjangjian jeung saratus opat puluh opat rébu, sabab éta mangrupa omega tina perjangjian alpha Kajadian jeung Abram. Ieu ogé hartina yén salaku malaikat kadua, nalika Petrus ngalambangkeun boh pangantén Kristen anu kahiji boh anu panungtung, kadobelan Petrus netepkeun sarat nubuatan ngeunaan kadobelan dina malaikat kadua. Dumasar kana tilu saksi, angka dua belas téh mangrupa tali anu ngabeungkeut tilu garis anu masing-masing diwangun ku dua belas pasal babarengan, ku kituna nalika urang manggihan deui hiji perlambangan séjén tina angka dua belas dina kitab Mateus, éta kudu saluyu jeung dua belas anu séjén dina kitab Mateus.

Dua belas pasal dina Mateus, anu dimimitian ku angka simbolis sabelas jeung ditungtungan ku pasangan simbolisna, nyaéta angka dua puluh dua, saluyu jeung garis réformasi saratus opat puluh opat rébu anu diwakilan ku dua belas panggenapan Mesias, ku kituna nembongkeun “panggandaan” kadua dina garis malaikat kadua. Dua belas panggenapan Mesias, babarengan jeung dua belas pasal éta, mangrupikeun “panggandaan” malaikat kadua, tapi lamun dikalikeun éta ngawakilan 144.000. Petrus digandakeun, jeung angka dua belas ogé digandakeun. Panggandaan-panggandaan éta minuhan panggandaan Babel anu ragrag dua kali.

Bab-bab sabelas nepi ka dua puluh dua ngawakilan malaikat kadua dina Wahyu opat welas. Sapuluh mangrupa lambang tina hiji pangujian, sarta nu kahiji tina tilu pangujian éta nya éta sapuluh bab kahiji tina Mateus. “Sapuluh” ngalambangkeun hiji pangujian. Ku sabab Mateus téh alfa kana omega-na Wahyu, bab kahiji tina salah sahiji éta buku dimimitian ku hiji wahyu ngeunaan Yesus Kristus. Dina bab kahiji, Yusup diuji dina hal percaya atawa henteu ka malaikat éta. Pasanganna nyaéta Zakaria, bapa Yohanes Pambaptis, anu henteu percaya sarta gagal dina pangujian anu sarua. Nu hiji narima kalahiran anu disayagikeun ku pangersa Allah, nu hiji deui ngaragukeun.

Dina pasal dua Herodes sieun ku kalahiran hiji raja anyar, sarta Yusuf jeung Maryam ngungsi ka Mesir. Yohanes Pembaptis mawa ujian anu kahiji dina pasal tilu, hiji ujian anu kahiji anu ku Sister White diidéntifikasi minangka ujian hirup atawa paéh, sabab anjeunna nyerat yén “those who rejected the message of John could not be benefitted by Jesus.” Malaikat kahiji téh mangrupikeun amanat pangnetés anu nyaur ka manusa, saperti halna Yohanes, supaya sieun ka Allah, sabab waktuna pangadilan Allah geus datang. Ieu dilambangkeun ku Yohanes nalika anjeunna nanya,

“who hath warned you to flee from the wrath to come?”

Saterusna dina pasal kaopat, Isa keur puasa salila opat puluh poé anu puncakna ngawengku tilu ujian anu béda, sabab tilu ujian éta salawasna digambarkeun dina pekabaran malaikat kahiji. Saterusna Isa mimiti ngadegkeun pondasi ku milih murid-murid-Na, sabab dina jaman Ezra jeung Nehemia pondasi Bait Allah diteundeun dina sajarah parentah kahiji, jeung dina jaman kaum Millerit, pondasi diteundeun dina sajarah malaikat kahiji. Pondasi éta nyaéta ucapan-ucapan bagja, dituturkeun ku mujijat-mujijat-Na anu ngarah kana diutusna dua welas murid nepi ka ahir pasal kasapuluh. Dua welas murid éta tuluy geus aya dina tempatna, sarta ilham netelakeun yén murid-murid téh mangrupa pondasi garéja Kristen. Dina pasal kasabelas pondasi-pondasi éta geus réngsé.

Dina pasalABELAS para murid keur ngalaksanakeun palayanan sorangan, sedengkeun Yesus nyalira, anu nandakeun aya pegatna anu écés antara pasal sapuluh jeung pasalABELAS. Pasal hiji nepi ka sapuluh mangrupa amanat malaikat kahiji, sarta éta réngsé nalika datangna malaikat kadua. Malaikat kadua ngahasilkeun hiji pamisahan, hiji paheulaan, saperti anu kajadian ka kaum Millerite jeung kaum Protestan. Pasal sapuluh ditungtungan ku Yesus misah ti para murid, sarta dina pasalABELAS Anjeunna nyalira.

BabABELAS nepi ka dua puluh dua ngawakilan malaikat anu kadua, nu ngantarkeun ka bab dua puluh tilu nepi ka dua puluh dalapan, minangka garis katilu tina malaikat katilu. Tangtu baé malaikat katilu sumping ka hukum Minggu, anu diwakilan ku Paska dina bab dua puluh genep nepi ka dua puluh dalapan. “23” téh lambang panebusan, sarta anu kahiji tina genep bab éta ngawakilan amanat malaikat kahiji, ari tilu bab panungtung ngawakilan amanat malaikat katilu. Dua bab di tengahna (24 & 25) ngawakilan malaikat kadua. Tilu bab panungtung ngandung “23” tanda-tanda husus anu saluyu jeung bab “23,” minangka malaikat kahiji atawa awalna, jeung bab dua puluh genep nepi ka dua puluh dalapan minangka anu katilu, kalawan “23” tanda. Bab 23 nyaéta malaikat kahiji, sarta dua bab satuluyna nyaéta malaikat kadua, jeung tilu bab panungtung nyaéta malaikat katilu.

Garis katilu dina Injil Mateus ngawakilan malaikat katilu, sarta éta kabagi jadi tilu léngkah. Pasal 23 mangrupa léngkah kahiji, jeung malaikat kahiji. Pasal 24 jeung 25 mangrupa léngkah kadua, jeung malaikat kadua. Pasal 26, 27, jeung 28 mangrupa léngkah katilu jeung malaikat katilu. Hiji pasal pikeun malaikat kahiji, dua pasal pikeun malaikat kadua, jeung tilu pasal pikeun malaikat katilu. Nu katilu, nyaéta Paska, anu ngawakilan salib, anu saterusna saajar jeung hukum Minggu, ogé diwakilan ku Pentakosta.

Pentakosta nyaéta angka 50, sarta 50 téh lambang Yobel. Dina Yobel aya taun kaopat puluh salapan, nyaéta ahir daur katujuh tina tujuh taun. Angka 49 ngaharéwos angka 50, tapi patalina langsung jeung éta. Garis katilu dina Mateus dimimitian ku pasal 23, tuluy diteruskeun ku dua pasal (24, 25) anu jumlahna jadi 49, pas saméméh malaikat katilu anu ngagambarkeun angka 50.

Mimiti runtuyan genep pasal éta nyaéta “23” sarta tungtungna ogé “23” waymarks, jeung jumlah anu kahasil tina nambahan pasal 26 jeung 27 sarta 28 sarua jeung “81,” anu mangrupikeun lambang para imam anu kakandung dina ayat-ayat anu kacida nandakeun curahan getih anu bakal

dianggo ku Imam Agung Sawarga dina palayanan kaimaman agung-Na. Ku sabab kitu, judul pasal “81” dina The Desire of Ages dumasar kana Mateus 28.

“Bab 81— ‘Gusti parantos Gugah’”

“Bab ieu dumasar kana Mateus 28:2–4, 11–15.” The Desire of Ages, 780.

Angka “81” ngalambangkeun kalungguhan imam, sarta dina Imamat 8 ditepikeun tujuh poé pangbakti pikeun ngasahkeun para imam. Dina Bilangan pasal 8, ditepikeun panyucian urang Léwi. Dina 2 Babad, “81” imam ngalawan raja Uzia, sarta éta petikan sacara langsung nyumbang kana ngadegkeun amanat panyegelan saratus opat puluh opat rébu.

Tapi nalika manéhna geus kuat, haténa jadi angkuh nepi ka mawa kana karuksakanana sorangan; sabab manéhna ngalanggar ka PANGERAN Allahna, sarta asup ka Bait PANGERAN pikeun ngaduruk menyan dina altar menyan. Jeung Azarya imam asup nuturkeun anjeunna, sarta babarengan jeung anjeunna aya dalapan puluh imam PANGERAN, anu mangrupa lalaki-lalaki perkasa. Maranéhna ngalawan ka Raja Uzia, sarta nyarita ka anjeunna, “Henteu pantes pikeun anjeun, Uzia, ngaduruk menyan ka PANGERAN, tapi éta mah pikeun para imam, putra-putra Harun, anu geus disucikeun pikeun ngaduruk menyan; geura kaluar ti tempat suci, sabab anjeun geus ngalampahkeun palanggaran; jeung éta moal jadi kahormatan pikeun anjeun ti PANGERAN Allah.”

Tuluy Uzia bendu pisan, bari nyekel padupaan dina leungeunna rék ngaduruk menyan; sarta nalika manéhna keur bendu ka para imam, kusta ujug-ujug mucunghul dina tarangna di hareupeun para imam, di Bait PANGERAN, ti gigireun altar menyan. Jeung Azarya imam agung, jeung sakabéh imam, ningal ka manéhna, sarta tempo, manéhna geus kusta dina tarangna; tuluy maranéhna ngusir manéhna kaluar ti dinya; enya, manéhna sorangan ogé buru-buru kaluar, lantaran PANGERAN geus neunggeul manéhna. Jeung Raja Uzia jadi nu kusta nepi ka poé pupusna, sarta cicing di hiji imah nu papisah, lantaran manéhna kusta; sabab manéhna geus dipisahkeun ti Bait PANGERAN; jeung Yotam putrana ngawaskeun kulawarga karajaan, ngahakiman rahayat nagri. 2 Babad 26:16–21.

Dalapan puluh hiji minangka hiji lambang pakait jeung para imam anu ngalawan usaha Uzia pikeun ngahaturkeun kurban di tempat suci. Struktur nubuat dina petikan ngeunaan Uzia saluyu jeung struktur nubuat dina Daniel sabelas ayat sabelas jeung dua belas. Duanana petikan nunjuk kana hiji raja kidul, anu haténa kaangkat ku kameunangan-kameunangan militér, sarta utamana ku kameunangan anu kakara kahontal ngalawan hiji raja kalér. Nalika ayat sabelas tina Daniel sabelas kaeusi ku Ptolemaios dina perang Raphia, anjeunna, sakumaha ogé Uzia, narékahan pikeun ngahaturkeun kurban di tempat suci di Yerusalem, tapi ditolak ku para imam. Baris demi baris, dua saksi éta nangtukeun perang Ukraina anu geus ampir réngsé.

Bab dalapan puluh hiji tina The Desire of Ages, dumasar kana Mateus 28, sarta nuduhkeun Kristus naék ka sawarga pikeun ngawitan padamelan-Na minangka Imam Agung di sawarga.

Ayeuna tina sagala hal anu geus urang carioskeun, ieu kasimpulanana: urang boga Imam Agung anu saperti kitu, anu linggih di beulah katuhu tahta Kaagungan di sawarga. Ibrani 8:1.

Angka “81” téh lambang para imam, sarta pasal 26, 27, 28; léngkah katilu tina garis katilu dina Mateus jumlahna jadi 81. Léngkah kadua jumlahna jadi 49, sarta léngkah kahiji nyaéta 23. Dalapan puluh hiji ngawakilan 80 imam jeung saurang Imam Agung dina kasaksian Uziah. Dina tingkat ieu, 80 imam téh manusa, jeung Imam Agung téh Ilahi. 81 ngawakilan gabungan ka-Ilahi-an jeung kamanusaan. Angka hiji dina bilangan dalapan puluh hiji ngawakilan ka-Ilahi-an.

Angka hiji dina angka sabelas ngalambangkeun kamanusaan jeung ogé Kadéwaan. Angka hiji dina angka dua puluh hiji ngalambangkeun Kadéwaan, ari dua puluh ngalambangkeun kamanusaan. Gabungan dua jeung hiji téh tiasa katingali dina para murid di jalan ka Emaus.

Kombinasi nu tilu jeung hiji téh kamanusaan jeung Kaallahan sakumaha dilambangkeun ku tungku seuneu Shadrach, Meshach, jeung Abednego.

Gabungan opat jeung hiji nuduhkeun yén ngahijina Kaallahan jeung kamanusaan kalaksanakeun dina generasi kaopat.

Gabungan lima jeung hiji nandakeun lima parawan anu keur ngadagoan pangantén lalaki.

Kombinasi genep jeung hiji ngagambarkeun hubungan manusa jeung Sabat poe katujuh, anu Gusti ketuhananana nyaéta Kaallahan. Angka “genep” mangrupa lambang manusa, sedengkeun anu hiji téh Kristus.

Gabungan tujuh jeung hiji ngagambarkeun transisi garéja katujuh, nyaéta Laodikia, kana pangalaman Filadélfia.

81 mangrupikeun lambang para imam jeung hubungan maranéhna ka Imam Agung.

Gabungan salapan jeung hiji nandakeun kasempurnaan. Kakandungan lumangsung salila salapan bulan. Aya 9 turunan nu mingpin ka Nuh, sarta salapan turunan sanggeus éta nu mingpin ka perjangjian. Isa masrahkeun nyawa-Na dina jam kasalapan. Gabungan salapan jeung hiji téh nandakeun réngséna pagawean nyégél umat-Na.

Dina kontéks ieu, angka hiji téh mangrupa gabungan kamanusaan jeung Kaallahan; angka dua nyaéta Guru Ilahi, anu ngajarkeun ka umat manusa. Angka tilu nyaéta amanat tilu malaikat, nyaéta amanat anu diajarkeun ka maranéhna dina angka dua. Angka opat nandakeun generasi kaopat, ku kituna nangtukeun sajarah nubuat nalika lima parawan anu wijaksana dinyatakeun, sarta diciptakeun deui sakumaha dilambangkeun ku poé kagenep ciptaan. Saterusna, léngkah katujuh nandakeun peralihan ka Philadelphia jeung tatarucingan ngeunaan anu dalapan jadi tina anu tujuh. Dina waktos éta, perjangjian diréngsékeun sarta imam-imam “81” diangkat pikeun ngabéréskeun pagawean anu dilambangkeun ku angka salapan. Dina unggal léngkah, angka hiji nyaéta Singa ti kaom Yuda, anu ogé nyaéta Palmoni, Nu Maha Endah Panyacah Angka. 81 téh lambang para imam. Palmoni nyiptakeun sakabéh angka.

Angka sabelas ngagambarkeun satengah tina dua puluh dua, sarta duanana ngagambarkeun ngahijina Katuhanan jeung kamanusaan. Dina hiji artikel nu anyar, kuring nyelapkeun dua pernyataan anu nyangkem awal jeung ahir.

Pernyataan anu kahiji nétélakeun yén nalika Ellen White nampi titingalian-titingalian awalna ngeunaan Bait Suci, anjeunna dipintonkeun yén parentah Sabat katingalina leuwih caang tibatan parentah-parentah séjénna. Anjeunna ogé dipintonkeun yén dina poé-poé pamungkas “doktrin ngeunaan inkarnasi” dipaparin cahaya lemes. Sabat téh hiji cahaya dina awalna anu ngalambangkeun doktrin inkarnasi dina ahirna. Panyawijian antara Ketuhanan jeung kamanusaan nyaéta doktrin inkarnasi, sabab éta téh doktrin ngeunaan Kristus anu nyandak kana diri-Na daging manusa, sahingga méré conto yén Ketuhanan anu dihiijikeun jeung kamanusaan henteu ngalakukeun dosa.

Sabelas ditambah sabelas sarua jeung dua puluh dua, sarta angka sabelas ngamimitian unggal garis perjangjian anu dua belas bab, sarta unggal-unggalna ditutup ku dua puluh dua. Bab-bab ka-sabelas jeung ayat-ayat ka-sabelas dina Kitab Suci ngawakilan tanda-tanda jalan pikeun nu saratus opat puluh opat rébu.

2014

Perang Ukraina dimimitian dina taun 2014, sarta éta mangrupa garis lahiriah tina mangsa panandaan pikeun saratus opat puluh opat rébu.

Sareng raja kidul bakal kabengbat ku amarah, tuluy maju perang ngalawan anjeunna, nyaéta ngalawan raja kalér; sarta anjeunna bakal ngaluarkeun balad anu gedé kacida; nanging eta balad bakal dipasrahkeun kana leungeunna. Daniel 11:11.

18 Juli 2020

Kakecewaan anu kahiji nyaéta nalika Isa lila indit pikeun ngahudangkeun Lasarus, mujijat pangluhurna sarta meterai Allah. Isa ngantosan opat poé saméméh ngahudangkeun deui Lasarus. Ayat dina Yohanes éta nandaan mujijat panungtungan tina tujuh mujijat anu sacara langsung diidentifikasi dina Injil Yohanes. Anu kahiji nyaéta ngarobah cai jadi anggur. Aya cahaya anu gedé dina mertimbangkeun tujuh mujijat anu ngahontal puncakna dina Yohanes 11:11, sarta sakumna ahli teologi satuju yén dina Yohanes ngan aya tujuh mujijat, dumasar kana éta mujijat anu sacara langsung diidentifikasi. Ku sabab éta, maranéhna henteu ngasupkeun kabangkitan Kristus minangka tanda anu kadalapan, sanajan éta téh mujijat, sarta kabangkitan-Na téh tanda tina perjangjian, ku kituna kabangkitan dina kitab Yohanes nyaéta mujijat anu kadalapan, nyaéta tina tujuh éta, sabab unggal tujuh mujijat saméméhna dilaksanakeun ku kakawasaan kabangkitan-Na.

Anjeunna ngadawuh kitu; sarta sanggeus éta Anjeunna ngandika ka maranéhna, “Lazarus, sobat urang, keur saré; tapi Kami rek indit, supaya Kami ngahudangkeun anjeunna tina saréna.” Yohanes 11:11.

Juli, 2023

Dina bulan Juli 2023, sora di padang gurun mimiti nyerukeun hiji pesen anu mibanda Roh kahirupan.

Jeung sanggeus tilu poé satengah, Roh kahirupan ti Allah asup ka maranéhna, tuluy maranéhna nangtung dina suku-sukuna; sarta kasieun anu kacida gedéna tumiba ka jalma-jalma anu ningali maranéhna. Wahyu 11:11.

Yohanes dilahirkeun dalapan poé saméméh hukum Minggu, sabab dina hukum Minggu éta bapana, Zakaria, nyarita. Ngaran Yohanes dirobah tina Zakaria jadi Yohanes dina hukum Minggu, nalika robahna ngaran éta nandakeun hiji hubungan perjangjian. Kalahiran éta ngalambangkeun kabangkitan jalma-jalma anu dipaéhan di jalan-jalan dina 18 Juli 2020.

Saenyana Kami nyarita ka maraneh, di antara anu dilahirkeun ku awewe teu acan aya anu jumeneng leuwih agung ti Yohanes Pambaptis; sanajan kitu, anu pangleutikna di Karajaan Sawarga leuwih agung ti batan anjeunna. Mateus 11:11.

2024

Yesaya nangtukeun pangimpunan anu kadua, anu kacumponan dina taun 1849. Pangimpunan anu kadua dimimitian dina bulan Juli 2023, sarta réngsé nalika umat Allah disegel.

Dina poe éta bakal kajadian, yén Pangeran bakal ngulinkeun panangan-Na deui pikeun kadua kalina guna ngarebut deui sésa umat-Na anu bakal kari, ti Asyur, ti Mesir, ti Patros, ti Kus, ti Elam, ti Sinear, ti Hamat, jeung ti pulo-pulo sagara. Yesaya 11:11.

Pas Saméméh Hukum Minggu

Isa nembé ngaréngsékeun asupna anu pinuh ku kameunangan, ku kituna nandakeun peralihan ti Panyaur Tengah Peuting ka hukum Minggu; Anjeunna ngabogaan dua welas murid nyarengan Anjeunna, sabab maranéhna geus dipilih saméméh hukum Minggu.

Yesus lebet ka Yerusalem, terus ka Bait Allah; sanggeus Anjeunna niténan sakur anu aya di dinya, sarta ku sabab geus sore, Anjeunna angkat ka Betania jeung anu dua belas. Markus 11:11.

Nalika pamasangan segel ka saratus opat puluh opat rébu geus réngsé, pas saméméh hukum Minggu, ngahijina salaki, nyaéta Kaallahan, jeung pamajikan, nyaéta kamanusaan, geus sampurna, sarta duanana salalanggengna jadi hiji, sabab pangrujukan geus réngsé.

Nanging, dina Gusti, lalaki téh lain tanpa awéwé, kitu deui awéwé téh lain tanpa lalaki. 1 Korinta 11:11.

Kalahiran mujijat Sarah, hiji kalahiran anu geus lila kabeurangan ti saprak pambrontakan taun 1863, kahontal nalika awéwé dina Wahyu dua belas ngalahirkeun anak kembar. Anak kahiji lahir dina Midnite Cry, sarta anak kadua dina hukum Minggu. Anak anu kaluar kadua, miboga benang beureum ngora anu ngagambarkeun tanda Rahab di Yérikho.

Ku iman oge Sara sorangan nampi kakuatan pikeun ngandung turunan, sarta ngalahirkeun anak sanajan geus kaliwat yuswana, sabab anjeunna nganggap satia ka Anjeunna anu geus maparin jangji. Ibrani 11:11.

Hukum Minggu pikeun Laodikia

Yermia netelakeun panghukuman ka garéja Advent Poé Katujuh Laodikea.

Ku sabab kitu, kieu timbalan PANGERAN: “Mantenna, Kami rek ngadatangkeun cilaka ka maranéhna, anu moal bisa dipupus ku maranéhna; jeung sanajan maranéhna sasambat ka Kami, Kami moal ngadéngékeun maranéhna.” Yermia 11:11.

Yehezkiel satuju jeung panghukuman Yeremia ka Adventisme.

Kota ieu moal janten kawah maraneh, jeung maraneh moal janten daging di tengahna; tapi Kami bakal ngahakiman maraneh di tapel wates Israil. Yehezkiel 11:11.

Kalungsuranana Israil baheula salaku umat pasatujuan Allah ngawengku Allah ngagerakkeun umat pasatujuan anu baheula kana timburu ku lantaran naon anu maranéhna tampik jeung piceun. Ieu bakal diulang deui ka Adventisme dina mangsa hukum Minggu.

Ku sabab eta, kuring nyebut kieu: naha maranéhna geus titajong supaya maranéhna ragrag? Muga-muga ulah kitu: sabalikna, ku lantaran kajatuhan maranéhna, kasalametan geus datang ka bangsa-bangsa lain, pikeun ngagerakkeun maranéhna kana timburu. Rum 11:11.

Adventisme, dumasar kana karya William Miller, anu ku maranéhna ditampik, tetep kénéh mangrupa gerakan anu ngadegkeun Bait Allah; tapi saperti halna jeung Suleman, anu ogé ngadegkeun Bait Allah, maranéhna geus ngalanggar perjangjian, sarta karajaan maranéhna bakal dicabut ti maranéhna, tuluy dipasrahkeun ka hiji umat anu bakal ngatur kebon anggur Allah sakumaha anu diparentahkeun ku Mantenna.

Ku sabab éta PANGERAN nimbalan ka Suleman, “Ku margi ieu parantos dipigawé ku maneh, sarta maneh henteu ngajaga perjangjian Kami jeung katetepan-katetepan Kami, anu geus Kami parentahkeun ka maneh, tangtu Kami baris nyabik karajaan ti maneh, sarta bakal mikeunana ka abdi maneh.” 1 Raja-raja 11:11.

Hukum Minggu pikeun Filadelfia

Dina mangsa hukum Minggu, garéja anu unggul ditempatkeun ka tanahna sorangan, numutkeun para nabi, sarta tanah éta téh hiji tanah anu loba pisan ku talatah hujan panungtungan. Yérikho diwangun deui dina taun 1863, sarta dina mangsa hukum Minggu Yérikho runtuh.

Tapi tanah anu ku maraneh rék diasupkeun pikeun dipiboga, nya éta tanah pagunungan jeung lebak, anu nginum cai tina hujan ti langit. Deuteronomy 11:11.

Hiji kota téh hiji karajaan, jeung garéja anu jaya ngagambarkeun karajaan kamulyaan Kristus. Karajaan éta, nyaéta karajaan garéja anu jaya, dimimitian dina hukum Minggu, nalika garéja-Na diangkat sarta dimulyakeun leuwih luhur ti sakabéh gunung jeung pasir.

Ku berkah jalma-jalma nu jujur, kota jadi luhur; tapi ku sungut jalma-jalma durhaka, eta diruntuhkeun. Siloka 11:11.

Dina jam kasalapan malaikat sumping ka Cornelious, maréntahkeun anjeunna supaya ngutus ka Petrus, ku kituna nandaan iraha Injil indit ka bangsa-bangsa sanés dina hukum Minggu. Nalika Petrus diparéntah ku Allah pikeun angkat, éta lumangsung dina kontéks hiji titingalian ngeunaan dahar sato-sato najis. Ieu kaeusi dina hukum Minggu. Jam kasalapan saluyu jeung jam kasalapan nalika Kristus pupus. Jam kasalapan ngawakilan ahir hiji mangsa anu dimimitian dina jam katilu, nalika Yesus disalib, teras pupus genep jam sanggeusna. Ieu mangrupa mangsa anu sarua jeung Petrus anu aya di rohangan luhur dina jam katilu, teras di Bait Allah dina jam kasalapan. Hiji jam kasalapan ditungtungan ku pupusna Kristus; dina jam kasalapan salajengna Petrus aya di Bait Allah ngawartakeun amanat Yoél. Pupusna Kristus ngeureunkeun hubungan perjangjian jeung Israél, sarta muka panto pikeun bangsa-bangsa sanés, anu diwakilan ku Cornelious.

Jeung, ieu, harita kénéh aya tilu urang lalaki geus datang ka imah tempat kuring aya, diutus ti Kaisarea ka kuring. Rasul-rasul 11:11.

Maranéhna bakal jadi kakeueung pikeun maranéh; maranéh ulah ngadahar dagingna, tapi bangkéna kudu dipikakeueung ku maranéh. Imam 11:11.

Urang baris neruskeun ieu panalungtikan dina artikel salajengna.

“Kuring ngimpi yén Allah, ku panangan anu teu katingali, ngintunkeun ka kuring hiji peti leutik anu didamel kalayan éndah, panjangna kira-kira sapuluh inci jeung legana genep inci pasagi, dijieun tina kayu eboni jeung mutiara anu dipasang kalayan taliti. Dina peti éta aya konci anu ngagantel. Kuring geuwat nyandak éta konci sarta muka peti éta; tuluy, ku kaajab jeung kagét anu luar biasa, kuring manggihan yén éta pinuh ku sagala rupa jeung sagala ukuran permata, inten, batu-batu mulia, jeung artos emas sarta pérak tina rupa-rupa ukuran jeung niléy, anu disusun kalayan éndah dina tempatna masing-masing di jero peti éta; jeung ku susunan anu kitu, éta sadayana mancarkeun cahaya jeung kamulyaan anu tandinganana ngan panonpoé wungkul. ...”

“Kuring neutep kana peti éta, tapi panon kuring kasilauan ku éta tetempoan. Maranéhna ngagurilap sapuluh kali leuwih mulya batan kamulyaan maranéhna baheula. Kuring nyangka yén maranéhna geus digosok ku keusik ku tapak suku jalma-jalma jahat anu geus ngaburak-barikeun jeung nincak maranéhna kana lebu. Maranéhna disusun dina tatanan anu éndah di jero peti éta, masing-masing dina tempatna, tanpa katémbong aya karungsingan ti jalma anu ngalungkeunana ka ditu. Kuring surak ku kabungahan anu kacida, sarta éta surak ngabangkitkeun kuring.” Early Writings, 81–83.

“Aranjeun nganggap datangna Gusti téh kénéh jauh teuing. Kuring ningali yén hujan ahir téh bakal datang sakumaha [ngadadakna sakumaha] seruan tengah peuting, sarta kalayan kakuatan sapuluh kali lipet.” Spalding and Magan, 5.

Jeung dina sagala hal hikmat jeung pangarti anu ku raja dipariksa ti maranéhna, anjeunna manggihan yén maranéhna sapuluh kali leuwih hadé batan sakabéh tukang sihir jeung ahli nujum anu aya di sakuliah karajaanana. Daniel 1:18–20.